

1st International Conference on the Environment and the Geopolitics of the Persian Gulf

۹ و ۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۱، جزیره قشم

خلیج فارس در تقابل و تعامل با موضوعات نوظهور زیست محیطی و تصمیمات جهانی

باتاکید بر دستورکار ریو+۲۰

سبحان طیبی^۱ - نرگس صفار^۲

چکیده:

قریب به ۲۰ سال پیش، پس از برگزاری نشست زمین، ملتها در مسیری کاملاً متفاوت و تغییر یافته از آنچه که در سال ۱۹۹۲ در پیش روی خود داشتند، قرار گرفته اند. در آن زمان، فقط نظر اجمالی به چالشهایی همچون تغییرات آب و هوا و فقدان گونه ها در اثر بیابان زایی و فرسایش مد نظر سران قرار گرفت. اما ظاهراً امروزه، برخی از آن چالش ها، بعنوان یک مفهوم حقیقی جدی، فارغ از هر نگرانی، نه تنها برای دستیابی به اهداف توسعه هزاره ملل متحد، بلکه بعنوان یک موضوع چالش برانگیز برای هفت میلیارد جمعیت - که تا سال ۲۰۵۰ به ۹ میلیارد خواهد رسید- باقی مانده است. خلیج فارس و کشورهای حاشیه آن به جهت استقرار در موقعیت جغرافیایی استراتژیک از دیرباز تحت تأثیر عوامل مختلف سیاسی و اقتصادی بوده که بالطبع آن محیط زیست منطقه را تحت الشعاع قرار داده است. در آستانه ورود به دهه پنجم توسعه پایدار و برگزاری اجلاس ریو+۲۰، آمادگی منطقه ای در ورود محیط زیست منطقه به این برهه زمانی امری ضروری است و لحاظ دستورکار جدید در کنار سایر مصوبات منطقه ای می تواند به جلوگیری از تخریب افسار گسیخته محیط زیست ناشی از توسعه شتابان منطقه ریو کمک شایانی بنماید. دوموضوع چارچوب ساختاری توسعه پایدار با محوریت حاکمیت بین المللی محیط زیست و همچنین اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و فقرزدایی اصلی ترین چشم انداز جهانیان در راستای استقرار کامل توسعه پایدار است که در این مقاله سعی بر آن شده تا با شناسایی نقاط قوت و ضعف منطقه خلیج فارس با نگرش ملی، از اجلاس ریو+۲۰، بعنوان فرصتی برای محیط زیست منطقه یاد کرد.

واژگان کلیدی: اقتصاد سبز، فقرزدایی، بهره وری انرژی، حاکمیت زیست محیطی، محیط زیست خلیج فارس، توسعه پایدار، حقوق محیط زیست.

^۱ - نویسنده عهده دار مکاتبات/پژوهشگر حقوق بین الملل Email:sobhantayebi@yahoo.com - تلفن ۰۹۱۲۷۰۰۴۸۱۸

^۲ - کارشناس امور بین الملل سازمان حفاظت محیط زیست.